

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593157184/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Forstuen eller Forhallen og alle Tjenere stode opmarcherede med mange Lys, og Ingen vovede at sige blot et Velkommen, og en gallo-nerer Kammer tjener traadte frem med en trearmet Lysstage i Haanden og lyste for Greven, medens en sortklædt Tjener med hvidt Halstørklæde ligesaa prompt og med ligesaa sikker Mechanik traadte til foran mig og gaende halv baglængs drog mig ligesom magnetisk til mit Værelse. Først da jeg vilde gaae ind, lagde jeg Mærke til, at Greven var fulgt med. Han bød mig Velkommen og forlod mig. Mindre imponeredes jeg af dette Værelses solide Pragt: Toiletspeilet og en Mængde andre Gjenstande af Sølv, Sengegardiner og Sengebe- træk af Silke o.s.v., skjøndt det var mig nyt. Høitidelig anmeldtes Middagsmæden (Klokken var rigtignok blevet henved Ni). Jeg havde i Hast taget sort Kjole paa og opdagede ved min Indtrædelse i Salo- nen, der stodte op til Spisestuen, at min Forsigtighed ikke havde væ- ret overflødig; thi Greven var i sort Kjole, og de to Damer, han fore- stillede mig for, hans Gemalinde og en Comtesse Felicia, vare i fuld- stændig Selskabsdragt. Samtalen var naturligvis kold; der var fire Tje- nere til os fire Personer, og under saadanne Omstændigheder føres ingen livlig Bordsamtale. Jeg erfarede, at den unge Greve ikke var hjemme og først ventedes om nogle Dage; jeg fandt Damerne saa sti- ve, at jeg fros, og ønskede, at jeg aldrig var kommen der.

Næste Dag var det allerede meget anderledes. Der blev bragt mig Kaffe og Chocolate paa Sengen og spurgt, hvad Tid jeg vilde spise Frokost, og hvor. Jeg ansaae det for høiligst at ville spise med de Andre. Da jeg kom ind i Frokost-Salonen – som jeg nok maa kalde den – var kun Comtesse Felicia tilstede, og hun sagde strax paa Dansk: »Det er Deres Skyld, at jeg kom ned. Grevinden spiser aldrig Frokost udenfor sine Værelser, og Greven er beskæftiget. Her i Hu- set har Enhver sin Frihed indtil Middag.»

Jeg gjorde Undskyldninger for at have forstyrret hendes Morgen; men hun svarede: »Slet ikke; vi skal dog gjøre Bekjendtskab.»

Hun var en Dame paa omtrent fyrretyve Aar, lidt trind og, som det viste sig, mere jovial, end ugifte Damer i hendes Alder pleie at være. Hun gav mig paa meget behagelig Maade endel Oplysninger om Familien; thi hun fortalte mig Intet directe, men syntes at forud- sætte, at jeg vidste Alt, og kom ligesom tilfældig til at berøre det. Blandt Andet erfarede jeg, at Grevinden var Stedmoder til den unge Grev Fritz, som vi ventede.